

Lao-c'/v preklade Starý majster (približne 604 p.n.l.-517 p.n.l.) :)

Čínsky filozof, zakladateľ [taoizmu](#). Patrí k najväčším mysliteľom ľudstva.

Spolu s Kchung-c' ho považujú za reformátorskú postavu, ktorá natrvalo poznamenala čínsku kultúru, čínsku politiku a čínske náboženstvo. Lao-c' bol archivárom v cisárskom archíve hlavného mesta čínskej ríše a dá sa o ňom predpokladať, že na cisárov rozkaz putoval po celej ríši a zapisoval a zbieral najrôznejšie literárne i historické materiály a dokumenty pre cisárske archívy. Takto bol v neustálom styku so životom i so spoločenskými problémami svojej doby.

Učenie Lao-c'a nadväzuje na čínsku koncepciu nebeských princípov, a síce pojmom **tao**. Podľa Lao-c'a je tao chaotická jednota skutočnosti, prv než sa z nej odlúčili nebo, zem i vesmír. Tao je čosi celkom beztvaré, veľké a najväčšie, samostatné, nekonečné a neobmedzene sa pohybujúce, prirodzené a samozrejme. Je to najjednoduchšia bezmenná entita, pramatka všetkého súcna, prvotný pramateriál, z ktorého vzniklo každé jestvovanie. Lao-c' hovorí: *Jestvovalo čosi chaotické, ale celistvé, čo určite bolo už pred nebom a zemou. nemalo ani hlas, ani formu. Jestvovalo samostatne, nevzrastalo ani sa nezmenšovalo, bolo v neustálom, nepretržitom, ničím nehatenom pohybe. Možno to pokladať za matku všetkých vecí na svete. Nepoznám jeho meno, teda to nazývam Tao a musím mu dať prívlastok veľké. Veľké je vzdialené, a ak je vzdialené, je veľmi ďaleko, a keď je veľmi ďaleko, odvracia sa na druhú stranu. Teda Tao je veľké, aj nebo je veľké, i zem je veľká a človek je veľký tiež. Na svete sú štyri veľké veci a človek je jednou z nich. Človek ide za príkladom zeme, zem za príkladom neba, nebo za príkladom Tao a Tao za vlastným príkladom. Je prirodzené a samozrejme. Tao je v sebe nedeliteľné a zároveň je začiatkom každej mnohosti, je vo večnom pokoji i prameňom pohybu a všetko zároveň samo vytvára. Jeho podstatou je neurčitosť, má beztvárý tvar a vzhľad nepredmetu, ale napriek tomu reálne a vecne jestvuje.*